

ת"פ 9739/03/12 - מדינת ישראל נגד ג' ח'

בית משפט השלום ברחובות

27 ינואר 2014

ת"פ 9739-03-12 מדינת ישראל נ' ח'

בפני כב' השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה
נגד
הנאשם
ג' ח'
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ב"כ הנאשם עו"ד הגר אמר

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של תקיפה סתם בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז-1977, ותקיפת בן זוג בניגוד לסעיף 382ב (1) לחוק.

2. בהכרעת הדין נקבע כי בתאריך 18/1/12, בשעות אחר הצהריים הגיע הנאשם לדירתה של ח' ש' אחותה של אשתו, לאחר תיאום עם אשתו, במטרה לפגוש בבנו. לאחר ששמע את בנו בוכה, התפרץ הנאשם לדירתה של ח', תקף אותה, וכשהגיעה למקום אשתו וניסתה להרחיקו מאחותה, אחז בצעיפה ומשך אותה הצידה. בהמשך, כשרצה לצאת עם בנו מהדירה, הדף את אשתו אל משקוף הדלת. כתוצאה מכך נחבטה אשתו במשקוף, נפלה על הרצפה ונחבטה בראשה.

טעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה עתרה בטיעוניה לעונש לקבוע מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי עבודות שירות לבין 16 חודשי מאסר בפועל, ועתרה בנסיבות תיק זה להטיל על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. כן הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, ממנו עולה כי לנאשם הרשעות קודמות בעבירות של סמים, היזק במזיד לרכוש, ועוד.

4. ב"כ הנאשם עתרה להתחשב ברקע האירועים, כפי שנקבעו בהכרעת הדין, קרי בכך שהנאשם הגיע למקום האירוע לאחר תאום עם אשתו ועל מנת לראות את בנו, וכי האירוע התפתח לאחר ששמע את בנו צורח. היא הדגישה כי הנאשם נקלע לסערת רגשות ופעל מתוך דאגה לבנו הקטין.
5. ב"כ הנאשם עתרה להטיל על הנאשם עונש מידתי ומתון, צופה פני עתיד, בין היתר בהתחשב בכך שהוא עובד ומפרנס את בנו הקטין.
6. הנאשם, בדברו האחרון עמד על טענתו כי הינו חף מפשע.

דין והכרעה

7. עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בהתאם לס' 40ב לחוק העונשין. הערכים החברתיים שנפגעו בעקבות מעשי הנאשם הינם זכותו של אדם על גופו ובטחונו, שכן עבירות אלימות, בוודאי במסגרת המשפחה, פוגעות בתחושת הביטחון של הפרט. חומרת יתר יש בעבירות המבוצעות בתוך ביתו של אדם, האמור לשמש כמבצרו.
8. רבות נפסק בדבר הצורך למגר את תופעת האלימות בכלל ואת תופעת האלימות במשפחה בפרט. בקביעת המתחם יש לשקול על פי החוק את נסיבות ביצוע העבירה. במקרה שלפניי, ומבלי להקל ראש במעשי הנאשם, תוארו בהרחבה בהכרעת הדין נסיבות התפתחות האירוע: הנאשם תאם עם ר' כי יגיע לרח' מגוריה של אחותה על מנת לראות את בנו. הוא הגיע אל המקום בשעה הנקובה והמתין מתחת לבניין, או אז שמע צעקות ואת בכיו של בנו. הנאשם, אשר היה מודע לעברה של ח' בכל הנוגע לטיפול בילדים, ואף שמע את בנו בוכה בכי היסטרי, נחרד ורץ אל הדירה על מנת לוודא מה מצבו של בנו, ואז התפתח האירוע במסגרתו היכה את ח' ור', ונמלט מן הדירה.
9. יוזכר בהקשר זה כי ר' אישרה כי בנם בוכה בכי היסטרי, וכי בבית המשפט נפרשה תמונת הראיות ממנה עולה כי בתה של ח' הוצאה מהבית בשל אלימות קשה של ח' כלפיה. עוד יוזכר כי הנאשם לא הואשם ולא הורשע בגרימת חבלה למי מהמתלוננות.
10. בהכרעת הדין נקבע כי הנאשם התנהל באופן תוקפני ובאימפולסיביות כתוצאה מהמצוקה אליה נקלע בשל דאגתו לבנו, וכי פעל כמתואר בכתב האישום כתוצאה מסערת הרגשות שעורר אצלו בכיו של בנו, בנסיבות בהן ח' שמרה על הבן. אף ההדיפה של ר' אל הדלת נעשתה בנסיבות בהן ביקש לצאת מהדירה כשבנו בזרועותיו.

11. נוכח דברים אלו, איני סבורה כי מקרה זה הינו מקרה מייצג של תופעת האלימות במשפחה. אף כי הנאשם נהג באלימות, ובגין כך הורשע, לא ניתן לנתק את מעשיו מההקשר, אשר היה דאגתו לבנו, ורצונו לצאת את הבית כשהבן עימו. מבלי להקל ראש במעשי הנאשם, אין המדובר בגבר אשר ביקש לכלות את זעמו באשתו אלא במעשה שנעשה בתוך ההקשר המתואר. איני מקלה ראש בפגיעה שנגרמה לח' מעצם כך שכאשר שמרה על בן אחותה, התפרץ אביו אל ביתה ותקף אותה. יחד עם זאת, המדובר באירוע חד פעמי של אלימות ברף שאינו גבוה.

12. בעבירות אלימות ואלימות במשפחה מצויה פסיקה נרחבת לעונש, החל מאי הרשעה וכלה במאסרים ממושכים, בהתאם לחומרת המעשה, נסיבותיו ותוצאותיו. כך, ברע"פ 7720/12, פלוני נ' מדינת ישראל (תק-על 2012(4), 4442), אושר עונש של מאסר על תנאי, של"צ וצו מבחן לנאשם שהורשע בתקיפת בן משפחה הגורמת חבלה של ממש, איזמים, תקיפה בנסיבות מחמירות ותקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש.

13. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטים אני קובעת כי מתחם הענישה בעבירות אותן ביצע הנאשם הינו החל ממאסר על תנאי ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

14. בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. הנאשם בפניי לא הודה ולא לקח אחריות על מעשיו. גליון הרישום הפלילי מלמד כי לחובתו מספר הרשעות קודמות, אם כי לא בעבירות אלימות, האחרונה בהן משנת 2010.

15. בשקלול כל הנתונים הגעתי למסקנה כי יש להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של המתחם. בהתחשב באמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות.

ב. פיצוי בסך 500 ש"ח לגב' חנה שרעבי.

ג. פיצוי בסך 1,500 ₪ לגב' רותם חנש. הפיצויים ישולמו עד ליום 1.3.14.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ד, 27/01/2014 במעמד הנוכחים.

אליאנא דניאלי, שופטת

הוקלדעלידימיטלכהןעקיבא